

הנחיות לעיבוד עבודת דוקטור לספר

בעיבוד עבודת דוקטור לספר יש להביא בחשבון את השינוי בקהל היעד: מעתה הספר אינו מיועד לא לשופטי העבודה אלא לציבור משכיל ומתעניין, קוראים שאינם מומחים בתחום הדעת של החיבור. לכן רצוי לערוך בכתב היד קיצורים ואפילו לארגן מחדש את מבנה הספר, כדי שיהיה מעניין וידידותי לקוראים.

להלן כמה רעיונות מעשיים:

כדאי לשקול ויתור על פרטים המופיעים בעבודה בשפע ולעתים חוזרים על עצמם, שהם אמנם חשובים להוכחת התזה אך אינם חיוניים בספר המיועד לקהל קוראים רחב.

המבוא צריך להתייחס בקצרה לשיטת המחקר, למקורותיו ולמבנה הספר.

ראוי לקצץ ציטוטים, ובמיוחד ציטוטים קצרים בגוף החיבור המחייבים ציון מראה מקום; ראוי ואפשר בהחלט להשתמש בפרפרזה ולהביא את עיקרי הדברים.

יש לבדוק את הערות שוליים: עניינים חשובים המופיעים בהן רצוי להכליל בגוף הטקסט; ואם בכל זאת נחוץ להביא דברים בהערות, יש לעשות זאת בקצרה.

כדאי להשתדל שדברים הנאמרים בספר יעמדו בפני עצמם ולהימנע ככל האפשר מאמירות כגון 'כפי שאמרתי בפרק כך וכך' או 'בסעיף כך וכך'.

סעיפים וסעיפי משנה רבים ומפורטים רצוי ביותר לאחד ויש להימנע ממספור מיותר. יש להעדיף כותרות ענייניות ללא מספרים.

יש לכלול ברשימה הביבליוגרפית רק פריטים שיש להם אזכור בהפניות בגוף העבודה.

אם חלו חידושים בשדה המחקר מאז שהסתיימה העבודה, יש לעדכן את כתב היד.

בעיבוד עבודה הכתובה בסגנון טכני ורווית מונחים מקצועיים ספציפיים, מומלץ ביותר להסביר פנים יותר לקורא: לבאר מונחים ולנקוט סגנון מילולי יותר וטכני פחות.

מומלץ להשתמש במילים ובמושגים עבריים כתחליף ללועזיים כאשר אלה בנמצא.

כתב היד צריך להיות מגובש מבחינה מבנהו: בצורת הכותרות, בצורת הערות השוליים וכד' ובאחידות הכתיב.